

20 stycznia 1928 r.

URZĄD PATENTOWY



RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 6782.

August Adolf Dulitz
(Hirschberg, Niemcy).

Kl. ~~81~~ 1.

64a 20/03

B65d 41/24

Sposób wyrobu kapturków do szczelnego zamykania opakowań różnych przedmiotów, flaszek, słoików i t. d.

Zgłoszono 12 maja 1924 r.

Udzielono 19 stycznia 1927 r.

Pierwszeństwo: 14 maja 1923 r. (Francja).

Znane już suche kapturki do szczelnego zamykania opakowania lub szyjek flaszek, zrobione z celulozy acetylowej z dodatkiem środka zmiękczającego, rozpuszczalnego w wodzie (patent niemiecki Nr 364 397); kapturki te w postaci suchych elastycznych błonek naciągają się na odpowiednie naczynie lub przedmioty i następnie zanurza w wodzie. Przytem następuje wzajemna wymiana środka zmiękczającego z wodą z tym skutkiem, że błonka po wyschnięciu pod wpływem skurczenia się przylega szczelnie do ścian naczynia.

Sposób ten jednak wymaga dużego rozchodu drogiego surowca, wobec tego możliwie wydajne zmniejszenie ilości potrzebnego surowca jest bardzo pożądane.

Według wynalazku niniejszego można zapotrzebowanie surowców znacznie zmniejszyć przez to, że wymianę środka zmiękczającego z wodą nie przeprowadza się po nasadzeniu błonki na naczynie, lecz już na formie szklanej, używanej do wytwarzania błonek.

Przy zastosowaniu właściwych środków zmiękczających oraz pewnym określonym stosunku tychże do wody, następuje przez wymianę środka zmiękczającego z wodą na formie szklanej podczas pęcznienia błonki taka zmiana składu masy jej i wytrzymałości, że z formy można bez uszkodzenia ściągać zupełnie cienkie błonki. Wobec tego można z roztworu celulozy acetylowej wyrabiać błonki, któ-

rych ścianki są o wiele cieńsze niż ścianki błonek, ściąganych z formy bez uprzedniego oddziaływania wody. Tym sposobem zaoszczędza się dużo drogiej celulozy acetylowej, z tym skutkiem, że koszt wyrobu kapturków zostaje znacznie zmniejszony. Otrzymane kapturki są w wilgotnym stanie dostatecznie trwałe, można je także zabarwiać lub wytwarzać z domieszką proszków metalicznych. Do wyrobu kapturów według wynalazku nadają się tylko takie środki zmiękczające, które podczas wymiany z wodą na formie nie zostają stracone, a celuloza acetylowa zachowuje stan spęczniały. Do środków tego rodzaju należy np. acetyna, nie nadają się natomiast fenole i fenole substytuowane, które same lub zmieszane z wodą rozpuszczają celulozę acetylową i nie dopuszczają do tworzenia się spęczniałej błonki o dostatecznej mechanicznej wytrzymałości. Do wyrobu kapturków według sposobu niniejszego, z domieszką proszku metalicznego nie nadaje się jako surowiec także celuloza acetylowa, rozpuszczalna w chloroformie, ani roztwór tej celulozy w czystym kwasie octowym, ponieważ przed oddziaływaniem wody celuloza acetylowa musi być spęczniała i wolna od środka rozpuszczającego.

Wilgotne błonki, wytworzone według sposobu niniejszego, są tak mocne, że dają się z łatwością nałożyć na naczynie. Po wyschnięciu skurczają się silnie i szczelnie zamykają naczynie.

Wprawdzie nakładano już na naczynia mokre błonki z wiskozy, które po wyschnięciu i skurczeniu tworzą szczelne zamknięcie. Lecz znane te kapturki z wiskozy nie mogą być wyrabiane drogą opisaną i dlatego wymagają zużycia o wiele większej ilości surowca. Poza tem kapturki z wiskozy w stanie wilgotnym nie są trwałe, pleśnieją i dlatego wymagają umiejętnego przechowywania. Te ujemne cechy usunięte zostają przy zastosowaniu celulozy acetylowej. Surowiec ten daje poza tem jeszcze tę korzyść, że można np. przy wyrobie kapturów do butelek dodawać dowolne zabarwienia i wytwarzać kapturki dwu lub wielobarwne, naśladujące w zupełności wyroby metalowe. Na kapturkach można także umieszczać lub wytłaczać znaki firmowe.

Zastrzeżenie patentowe.

Sposób wyrobu kapturków, do szczelnego zamykania butelek, słoików i innych naczyń z zastosowaniem błonek z celulozy acetylowej i środka zmiękczającego, rozpuszczalnego w wodzie, znamienny tem, że błonki te traktuje się wodą na formie, przeznaczoną do ich wyrobu, w celu uzyskania wymiany środka zmiękczającego na wodę przy małej zmianie spęcznienia błonki.

August Adolf Dulitz.
Zastępca: Inż. Cz. Raczyński,
rzecznik patentowy.